

2

Staiga Pipiras kad sučišk: – Oj! Margučius pamiršomė! – Išleidome pinigų pyragams. – Negalesime nusipirkti... – nusimine varna. Paskui sako: – Kai ką sugalvojam.

Varna Vanilė ir žvirblis
Pipiras pakvietė
Velykoms daug svečių.

Varnos Vanilės ir žvirblio Pipiro margučiai

Illustravo Sofi Grike

Jolita Zykutė

Grįžo vėlai, tempdami pilną
pintinę margučių. Dabar
užteks kiekvienam.
Ir tau duosi

Vos prašvito, ji išskrido. Grįžo pavargusi su tuzinu kiaušinių. Pipiras sunerimo. Kitą dieną – vėl tas pats. Parnešė margučių ir pargriuvo kaip negyva – net karksėti negali. Trečią dieną žvirblis neištvėrė. Vos Vanilė plast nuo šakos, jis slapčia iš paskos. Varna skrido, skrido ir nusileido į vištidės kiemą. Kad pradėjo vištos kudakuoti! Negi Vanilė kiaušinius vagia?

„Ach, ta Vanilė... Tikra varna...“, – pyksta Pipiras, pasislėpęs už tvoros. Laukia, kas bus. Tolumoje pasirodo gaidys. Dabar jau tikrai bus peštynės. – Skrisk, Vanile, skrisk! – suriko žvirblis ir pakilo į orą.

Žiūri – vištos tupi ratu, deda kiaušinius. Centre – varna. Gaidys duoda jai knygą iš ilgos lentynos. Vištos viena per kitą prašo: „Kudkudak, paskaityk dar“. Vanilė skaito... Jau pavargo, balso nebeturi, bet labai reikia margučių. Kuo daugiau. Žvirblis purpt ir nutūpė šalia varnos.

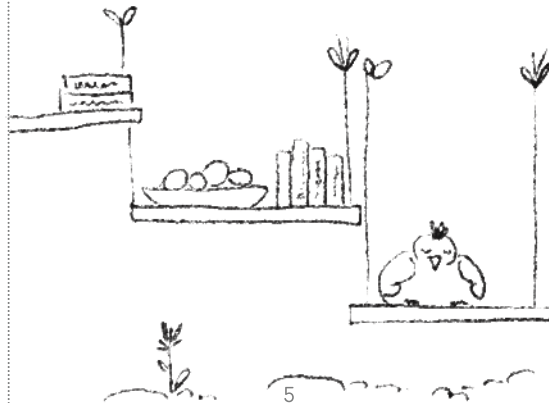
Tada siūlo:
– Leisk, dabar paskaitysiu aš.
Taip jiedu ir skaitė pakaitomis.

3

4

5

6